

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 28. juni 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 951 (alm. del) efter ønske fra Holger K. Nielsen (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Sofie Carsten Nielsen (RV), Mattias Tesfaye (S) og Josephine Fock (ALT) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares endeligt.

Spørgsmål nr. 951:

Vil ministeren redegøre for, om og hvordan adskillelse af asylansøgere fra deres ægtefælle/samlever kan sidestilles med en beslutning om at ændre indkvarteringssted for ikke-gifte asylansøgere eller at flytte en hel familie samlet til et nyt indkvarteringssted, således som anført af Udlændingestyrelsen i svar på UUI alm. del – spm. 809?

Svar:

1. Med min pressemeddelelse af 10. februar 2016 om den generelle indkvarteringsordning for mindreårige asylansøgere med en ægtefælle eller samlever ønskede jeg at vende udgangspunktet for, om en mindreårig asylansøger skal indkvarteres med en ægtefælle eller samlever, på hovedet, så udgangspunktet er separat indkvartering i disse sager.

Den generelle praksisændring, som pressemeddelelsen lagde op til, vedrørte således indholdet af ordningen, altså hvad der skal være udgangspunktet for det konkrete udfald, når myndighederne skal beslutte, om et par kan indkvarteres sammen. Forenklet betyder praksisændringen, at indkvartering i sådanne tilfælde *skal* ske separat, medmindre Danmarks internationale forpligtelser taler herimod.

Derimod forholder min pressemeddelelse sig ikke til spørgsmålet om, hvilke partsrettigheder der skal iagttages som led i den ændrede vurdering af, om indkvartering skal ske separat, eller hvilken sagsbehandling praksisændringen i øvrigt giver anledning til. Sådanne overvejelser, der er af forvaltningsretlig karakter, skal foretages af de sagsbehandlende myndigheder.

9. oktober 2017

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 10324
Akt-id 258773

2. Én af de partsrettigheder, der efter forvaltningsloven normalt skal iagttages i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, er forudgående partshøring.

Er der ikke tale om en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, men derimod om såkaldt faktisk forvaltningsvirksomhed, skal forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring ikke iagttages.

3. Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt., og forarbejderne hertil sker Udlændingestyrelsens anvisninger om indkvartering på asylcentre som led i styrelsens almindelige virksomhed og har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed.

Dette indebærer således, at forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring ikke skal iagttages i forbindelse med, at Udlændingestyrelsen træffer bestemmelse om indkvarteringen af en asylansøger, herunder flytning af en asylansøger fra ét center til et andet, når styrelsens anvisning efterkommes.

Derimod udgør et flyttepåbud efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og forarbejderne hertil en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Det indebærer, at forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring skal iagttages, hvis en asylansøger ikke efterkommer Udlændingestyrelsens anvisning om indkvartering, og styrelsen derefter pålægger udlændingen at tage ophold på et bestemt asylcenter.

Der henvises herved til lovforslag nr. L 130 af 30. januar 2013, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15 (folketingsåret 2012-13).

4. Den generelle praksis på indkvarteringsområdet både før og efter den 10. februar 2016 er, at i de tilfælde, hvor en asylansøger efterkommer Udlændingestyrelsens anvisning om indkvartering, er der ikke tale om en afgørelse i forvaltningslovens forstand, men derimod om faktisk forvaltningsvirksomhed. Der foretages derfor heller ikke partshøring efter forvaltningsloven.

Efterkommer en asylansøger derimod ikke styrelsens anvisning om indkvartering, træffer styrelsen afgørelse om flyttepåbud efter forudgående partshøring.

Denne praksis er i overensstemmelse med udlændingeloven og forarbejderne hertil og var derfor udgangspunktet for Udlændingestyrelsens sagsbehandling efter udsendelsen af pressemeddelelsen af 10. februar 2016.

5. Udlændingestyrelsen traf den 28. april 2016 beslutning om at genoptage de konkrete sager om adskilt indkvartering af mindreårige asylansøgere med en ægtefælle eller samlever og at træffe afgørelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., om flyttepåbud, i alle sådanne sager om adskilt indkvartering efter forudgående partshøring, dvs. også i sager, hvor parterne efterkom styrelsens anvisning om indkvartering.

Om baggrunden herfor kan der henvises til, at Udlændingestyrelsen samtidig med behandlingen af sagerne om indkvartering af mindreårige asylansøgere med en ægtefælle eller samlever efter den 10. februar 2016 over for Udlændinge- og Integrationsministeriet rejste det forvaltningsretlige spørgsmål, om den indgribende karakter af en beslutning om separat indkvartering i disse tilfælde kunne føre til, at der skulle ske partshøring i disse sager, uanset om der efter udlændingeloven og forarbejderne hertil var tale om faktisk forvaltningsvirksomhed.

Dette spørgsmål gav, navnlig i lyset af den klare forudsætning i forarbejderne, anledning til ikke ubetydelig tvivl, og spørgsmålet blev derfor nøje overvejet. Resultatet af disse forvaltningsretlige overvejelser blev, at der også træffes afgørelse om flyttepåbud i sådanne sager, når parterne ved den første indkvartering nok efterkommer anvisningen om separat indkvartering, men ikke selv ønsker denne separate indkvartering. Forud for en sådan eventuel afgørelse om flyttepåbud skal der fortsat ske partshøring.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori